

[دنا ۱۰۱۰۳۳/۶ (نسخه ۵)؛ فهرستواره منزوی ۸۰۶/۷-۸۰۷]

۱. تهران؛ ملکه؛ شماره نسخه: ۵۲۹۸/۲
آغاز: برابر؛ انجام: فاتحه در نماز خوش میخوان xx مذهب شافعی نکو میدان. والسلام علی من اتبع الهدی. تم، الحمد لله و الشکر لنعمة الله علينا.

نامبوب با عنوان های، شعر، تعریف؛ خط: نستعلیق، کا: شیخ السلام بن حسین بن علی کاتب، تا: غره ذیحجه ۸۶۰ق؛ کاغذ: ترمه، جلد: کاغذ سبز منقش، ۱۳گ (پ-۱۳پ)، ۲۱ سطر، اندازه: ۱۶/۲×۲۳/۶سم [ف: ۸-۲۶۵]

۲. تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۱۱۴۲/۱۶-ف
نسخه اصل: بادلیان اکسفورد ش ۹۴ والکر (ش ۱۲۹۸)؛ بی کا، تا: ۱۰۹۵ق [فیلمها ف: ۱-۵۶۸]

۳. تهران؛ ملکه؛ شماره نسخه: ۴۲۶۲/۱
خط: نستعلیق، کا: میرغلام محی الدین، تا: ۱۸ رمضان ۱۱۰۹ق؛ کاغذ: ترمه، جلد: میشن قهوه ای، ۴۳گ (پ-۴۳ر)، اندازه: ۱۷×۲۵سم [ف: ۴-۶۷۲]

۴. تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۸۷۵/۲
آغاز و انجام: برابر
خط: نسخ، کا: عثمان بن عثمان بن مصطفی ارز رومی، تا: ۱۲۵۷ق؛ ۵۳گ (پ-۱۰۹ر) [ف: ۳-۴۷۰]

۵. تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۴۱۹۵/۱
کا: محمد شفیع بن حاج محمد سعید قراگوزلو، تا: ۱۲۶۴ق؛ کاغذ: فرنگی، جلد: تیماج قهوه ای تیره، ۱۵+۸۶گ (۱-۱۵ و ۱۶-۱۰۱ هاشم)، ۱۶ سطر (۱۶×۷)، اندازه: ۱۳×۲۱سم [ف: ۱۳-۳۱۶۴]

۶. تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۱۰۲۲/۱
آغاز: برابر
خط: نستعلیق کهن، بی کا، بی تا؛ مجدول زرین؛ جلد: تیماج مشکى مذهب، ۷۰ص (۱-۷۰)، اندازه: ۱۵×۱۱سم [ف: ۳۲-۲۶۰]

● شرح لمعات عراقی / عرفان و تصوف / فارسی

š.-e loma'āt-e 'erāqī
کو کدی، علی بن یوسف، ق ۹ قمری
kūkadi, 'alī ebn-e yūsof (- 15c)

وابسته به: لمعات؛ عراقی، ابراهیم بن بزرگمهر (۶۱۰-۶۸۸)
شرحی است مختصر با عناوین «قوله»، «قوله»، بر «لمعات» شیخ فخرالدین عراقی. شارح در شرح مطالب به آیات قرآنی بسیار استناد کرده است.

آغاز: حمد بی حد و شکر بی عد ذات واجب الوجودی ... قوله بسم. الحمد لله الذى نور وجه حبيبه بتجليات.
انجام: عاشقی و معشوقی براندازد تا بجز وحدت او تعالی شأنه چیزی دیگر نماند

[ایضاح المکنون ۶۱۱/۱؛ دنا ۱۰۳۳/۶؛ نسخه های منزوی ۱۲۵۳؛ فهرستواره

خود به «عبدالله عبدالحی» یاد کرده است. پس وی باید امیر عبدالله بن عبدالحی بن علی طوسی برزش آبادی باشد. در دیباچه از کار دیگر خود به نام «کشف الحجاب» نام می برد. نفسی (۲۸۴/۱، ۳۲۹) از برهان الدین عبدالله ختلانی (- ۸۹۳ق) نگارنده «شرح لمعات» عراقی و «کشف الحجاب» نام می برد، که بایستی ختلانی و برزش آبادی یکی باشند (برای آگاهی بیشتر، ن.ک: مشترک ۱۸۴۴/۳)؛ به روش «قوله» به نگارش درآمده است. (احمد منزوی)

آغاز: ستایش مقدس از نمایش حدود، و منز از آتش قیود، سبوحی را که سبوح صیت سلطنتش طنطنه احدیت.
[نسخه های منزوی ۱۰۹۹/۲ «التنبيهات فی شرح للمعات» که شاید همین شرح باشد؛ مشترک پاکستان ۱۸۴۴/۳ «شرح لمعات»؛ فهرستواره منزوی ۸۰۵/۷ «لمعات، شرح»]

تهران؛ دائرة المعارف؛ شماره نسخه: ۲۶۴/۹-عکسی
آغاز: برابر؛ انجام: و جواب از الواحد القهار شنیده آید. و لقد الفت و صفته فی اواخر شهر المحرم الحرام سنة اربع و سبعين و تسعمائة (که بایستی لغزش نویسنده نسخه باشد)
اصل نسخه: گنج بخش، ش ۵۲۵۰ (گنج ۷۷۴/۲)؛ خط: نستعلیق تحریری، کا: محمد امین بن الطالب احسیکتی، تا: میانه شعبان ۱۰۰۳ق، جا: قریه من قری بلدة الکیش؛ ۹۸گ (۳۸-۱۳۶) عکسی
ف: ۲-۱۷۷

● شرح لمعات عراقی / عرفان و تصوف / فارسی

š.-e loma'āt-e 'erāqī
نعمة الله ولي، نعمة الله بن عبدالله، ۷۳۰؟ - ۸۳۴ قمری
ne'mat-ol-lāh-e valī, ne'mat-ol-lāh ebn-e 'abd-ol-lāh
(1330 - 1431)

وابسته به: لمعات؛ عراقی، ابراهیم بن بزرگمهر (۶۱۰-۶۸۸)
گزارشی بر لمعات عراقی و در آن سخنان عراقی با رمز «ع» می آید و گفتار خود کرمانی هر بندی با رمز «ن» آغاز می گردد. کرمانی از این عارفان نام می برد: جنید، ابوبکر وراق، شیخ علی حریری، شیخ الاسلام عبدالله انصاری، نویسنده قوت القلوب، کلمه آدمی فص الهی شیخ، ابن فارض؛ نیز می گوید که عراقی به روش «سوانح» غزالی این دفتر را پرداخت. این گزارش در ۲۸ لمعه است و در دیباچه آن دارد: «نعمت الله ما است نعمت او». (دانش پژوه)

آغاز: بسمله. الحمد لله الذى نور وجه حبيبه بتجليات الجمال فتلا نورا ... بيا چون عارفان نعمت الله - بگو حمداله الحمد لله. الحمد هو الوصف بالجميل الاختيارى و المدح هو الوصف بالجميل اختياريا.

انجام: گرزانک من و تو از میان برخیزیم xx مقصود و مراد ما بکام من و تو است تم و الحمد لله و المنة.

فهرستگان نسخه های خطی ایران (فنا)؛ جلد بیستم؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران: سازماناسناد

● ده فصل / تقویم / فارسی

dah fasl

نصیرالدین طوسی، محمد بن محمد، ۵۹۷ - ۶۷۲ قمری
nasir-od-din-e tūsi, mohammad ebn-e mohammad
(1201 - 1274)

متمم سی فصل.

آغاز: فصل سی و یکم و اوج و حضیض ستارگان اوجات
کواکب را در تاریخ هشتصد و چهل و دوئی ناقصه ...
انجام: و خالی السیر بنحسی متصل باشد هیچ کاری را نشاید، و
الله اعلم بالصواب

تهران؛ ملک؛ شماره نسخه: ۳۱۱۷/۲

آغاز و انجام: برابر

خط: شکسته نستعلیق و نسخ، بی‌ک، تا: ۱۲۷۷ق؛ کاغذ: فرنگی،
جلد: میشن قهوه‌ای، ۵ گ (۱۶-۲۰ر)، ۱۶ سطر، اندازه:
۱۷×۲۲سم [ف: ۶-۲۲۹]

● ده فصل = عشق نامه / شعر / فارسی

dah fasl = 'ešq-nāme

عراقی، ابراهیم بن بزرگمهر، ۶۱۰ - ۶۸۸ قمری
'erāqī, ebrāhīm ebn-e bozorgmehr (1214 - 1290)

مثنوی است در یک مقدمه و ده فصل و خاتمه در توصیف عشق
و عاشق و مراتب عرفان و یقین و به نام شمس الدین محمد
صاحب دیوان به نظم آمده است.

آغاز: هر که جان دارد و روان دارد xx واجب است آنکه ورد
جان دارد ...

[الذریعة ۷۱۰/۹ و ۲۴۷/۱۹؛ نسخه‌های متزوی ۳۰۰۳/۴؛ مشار فارسی ۳/۵۱۴؛
دنا ۴/۱۲۵۶]

۱. تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۱/۱۱۲-عکس

آغاز: برابر

نسخه اصل: ایاصوفیا ش ۴۷۹۲؛ خط: نسخ، ک: اسعد بن احمد بن
محمد کاتب، تا: ۸۱۶ق، جا: شیراز؛ ۲۵ص (۱۳۷-۱۶۱) [فیلمها
ف: ۳-۲۱۶]

قم؛ مرکز احیاء؛ شماره نسخه: ۱۲۰۶/۸

نسخه اصل: همان نسخه بالا [عکسی ف: ۴-۱۸]

۲. تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۲۴۱/۱۴-ف

نسخه اصل: اونیورسیتیه ش ۵۳۸، در ۱۰۸۰۰ بیت؛ خط: نستعلیق
ریز و خوش، بی‌ک، تا: با تاریخ ۸۲۶ق؛ ۱۵ گ (هامش ۲۷-۵-
۵۴۱ر)، ۲۵ سطر [فیلمها ف: ۱-۴۴۲]

۳. تهران؛ شورا؛ شماره نسخه: ۹۶۵/۴

آغاز: برابر؛ انجام: گرچه داری چومن هزار هزار xx ختم گشت
این سخن بدین گفتار

بی‌ک، تا: ۸۵۸ق؛ افتادگی؛ وسط (یک برگ) [ف: ۳-۳۷۵]

۴. تهران؛ شورا؛ شماره نسخه: ۹۶۵/۳

خط: نستعلیق، بی‌ک، تا: ۸۵۸ق؛ کاغذ: سمرقندی، جلد: تیماج،
۱۲۹ص (۱۰۲-۲۳۰ حاشیه)، ۱۱ سطر، اندازه: ۱۲×۱۸سم [ف: ۳-۲۱۴]

۵. تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۴۴/۶-ف

نسخه اصل: اونیورسیتیه کتبخانه سی لاله لی ش ۲۰۱۰؛ خط:
نستعلیق، بی‌ک، بی تا [فیلمها ف: ۱-۴۰۳]

● ده فصل = ده فصل منظوم / شعر، ادبیات / فارسی

dah fasl = dah fasl-e manzūm

رامی، حسن بن محمد، - ۷۹۵ قمری

rāmī, hasan ebn-e mohammad (- 1393)

این اشعار اکثراً مثنوی است.

آغاز: حمد نا محصور و شکر بی قیاس xx بی نیازی را که
می‌زید سپاس
انجام: ختم گردد بر تو معنی پروری xx گر شرف را در دعا یاد
آوری

تهران؛ انجمن آثار و مفاخر فرهنگی؛ شماره نسخه: ۹۸/۲

آغاز و انجام: برابر

خط: نستعلیق، بی‌ک، تا: شعبان ۸۳۴ق؛ کاغذ: اصفهانی، جلد:
تیماج مشکی، ۲۹ص (۲-۳۰ حاشیه)، ۱۵ سطر (۱۱/۵×۱۹)،
اندازه: ۱۵×۲۳سم [ف: ۱۳۴]

تهران؛ انجمن آثار و مفاخر فرهنگی؛ شماره نسخه: ۲۴/۲

همان نسخه بالا [نشریه: ۷-۳]

اراک؛ بیات، عبدالحسین؛ شماره نسخه: ۱۱/۲

همان نسخه بالا [نشریه: ۶-۷۰]

تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۵۸۲۷/۲-ف

نسخه اصل: همان نسخه بالا [فیلمها ف: ۳-۱۸۴]

● ده فصل = کلمات / عرفان و تصوف / فارسی

dah fasl = kalamāt

حاج میرزا آقاسی، عباس بن مسلم، ۱۱۹۸ - ۱۲۶۵ قمری
hāj mīrzā āqāsī, 'abbās ebn-e moslem (1784 - 1849)

در ده «فصل» کوتاه درباره وجود واجب الوجود و نبوت، به‌شیوه
عرفانی: ۱. وجود مشهود؛ ۲. وجود واجب؛ ۳. وجود بسیطات؛ ۴.
حقیقت واجب؛ ۵. سوای وجود عدم است؛ ۶. معنی خلقت
ظهور حق است؛ ۷. رساله تجلی حق؛ ۸. علم نبوت مشهود است؛
۹. تمیز ذاتیات از عرضیات؛ ۱۰. علم نبوت شهود است.

آغاز: آنچه می‌گویم بقدر فهم تست xx مردم اندر حسرت فهم
درست / ده فصل بطریق اشاره و رمز نگاشتم و بیادگار در
روزگار گذاشتم، فصل اول در بدو نظر آنچه مشهود می‌گردد ...
انجام: خانه نادانها خراب شود که ما را معطل کردند خذ هذا و

فهرستگان نسخه‌های خطی ایران (فخا)؛ جلد چهاردهم؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران: سازمان